

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony przez Tribunale di Vicenza – Sezonie Distaccata di Schio, na podstawie postanowienia wydanego w dniu 2 sierpnia 2004 r., w sprawie Caseificio Valdagnese srl przeciwko Regione Veneto

(Sprawa C-358/04)

(2004/C 273/24)

Dnia 17 sierpnia 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia Tribunale di Vicenza – Sezonie Distaccata di Schio (Sąd w Vicenzy – Sekcja zamiejscowa w Schio), wydanego dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie Caseificio Valdagnese srl przeciwko Regione Veneto (Region Veneto).

Tribunale di Vicenza – Sezonie Distaccata di Schio zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

„czy art. 2 ust. 2 rozporządzenia EWG (¹) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r., w świetle jego wykładni zawartej w orzeczeniu nr C-288/97 z dnia 29.04.1999 r., jest zgodny z krajowymi ustawami i krajową praktyką administracyjną, nakładającymi na skupującego, pod rygorem nałożenia sankcji, obowiązek odjęcia kwoty należnej z tytułu dodatkowej opłaty wyrównawczej, od ceny mleka płaconej producentom, którzy są winni opłatę, a zatem, czy istnieje sprzeczność pomiędzy art. 2 ust. 2 rozporządzenia EWG nr 3950/92, w świetle jego wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniu z dnia 29 kwietnia 1999 r., a art. 5 i 11 krajowej ustawy nr 468/92, i wobec powyższego, czy w razie nieskorzystania przez skupującego z możliwości odjęcia kwoty należnej z tytułu dodatkowej opłaty wyrównawczej od kwoty wypłacanej producentom, Państwo Członkowskie może zobowiązać skupującego do dokonania takiego odjęcia pod rygorem nałożenia sankcji w razie niezastosowania się do tego obowiązku?”

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. ustanawiające dodatkową opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych, Dz.U. L 405 z 31.12.1992, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie Michaniki AE przeciwko Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, wspieranemu przez J & P ABAX AE, ARCHITECH ATE i GETEM AE

(Sprawa C-362/04)

(2004/C 273/25)

Dnia 20 sierpnia 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) (Grecja) z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie Michaniki AE prze-

ciwko Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, wspieranemu przez J & P ABAX AE, ARCHITECH ATE i GETEM AE. Symvoulio tis Epikrateias wystąpił o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy instytucja zamawiająca, przeprowadzająca procedurę przetargu w formie zaproszenia do ubiegania się o realizację projektu jak to, przedstawione w uzasadnieniu niniejszego postanowienia (składanie ofert pozbawionych wyjaśnień, zawierających odrębne rabaty dla niektórych grup cenowych oraz kontrola prawidłowości odrębnych rabatów) jest zobowiązana na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy Rady 93/37 z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (¹) do nadania określonej treści decyzji, wzywającej oferenta do złożenia wyjaśnień dotyczących jego oferty, która w odniesieniu do wartości progowej ustalonej na podstawie zastosowania metody matematycznej charakteryzującej się identycznymi cechami jak przytoczone w uzasadnieniu przedmiotowej decyzji, podlega kwalifikacji jako nienormalnie niska?
- 2) W przypadku udzielenia na pierwsze pytanie odpowiedzi twierdzącej: czy dla spełnienia wymogów wspomnianego przepisu dyrektywy 93/37 wystarczy, jeżeli dana decyzja przytacza zaoferowane przez oferenta odrębne rabaty dla jednej lub więcej grup cenowych, które instytucji zamawiającej wydają się problematyczne, czy też instytucja zamawiająca musi ponadto podać powody dla których uznaje dany rabat za problematyczny i poza tym szczegółowo wskazać szacunek kosztów granicznych wykonania stosownej roboty budowlanej?

(¹) Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 54.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Verwaltungsgericht Wien z dnia 12 sierpnia 2004 r. w sprawie 1. Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, 2. Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, 3. Gerlitz-Kanzelbahn-Touristik Gesellschaft m.b.H. & CO KG przeciwko 1. Finanzamt Innsbruck, 2. Finanzamt Liezen, 3. Finanzamt Villach

(Sprawa C-368/04)

(2004/C 273/26)

Dnia 24 sierpnia 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Verwaltungsgericht Wien (Sąd Administracyjny) z dnia 12 sierpnia 2004 r. w sprawach 1. Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, 2. Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, 3. Gerlitz-Kanzelbahn-Touristik Gesellschaft m.b.H. & CO KG przeciwko 1. Finanzamt Innsbruck (urząd finansowy), 2. Finanzamt Liezen, 3. Finanzamt Villach. Verwaltungsgericht Wien zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy stosowanie krajowego przepisu ustawy, na podstawie którego zakładom, których głównym przedmiotem działalności, jak stwierdzono, nie jest produkcja dóbr materialnych nie przysługuje zwrot podatku energetycznego, i dlatego podlega kwalifikacji jako pomoc przyznawana przez Państwo w znaczeniu art. 87 WE, o czym Komisja nie została poinformowana przed wejściem w życie tej regulacji krajowej, jest sprzeczne z zakazem wprowadzenia w życie (projektowanych środków) na podstawie art. 88 ust. 3 WE również wtedy, gdy Komisja stwierdziła na podstawie art. 87 ust. 3 WE zgodność środka ze wspólnym rynkiem w okresie minionym a wniosek o zwrot kosztów dotyczy opłat należnych za tamten okres?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie:

Czy zakaz wprowadzenia w życie (projektowanych środków) wymaga, aby w tego rodzaju przypadku dokonano zwrotu podatku energetycznego również wtedy, gdy wnioski zakładów usługowych zostały złożone po wydaniu przez Komisję decyzji odnośnie okresów rozliczeniowych sprzed tej daty?
2. Mając na względzie okoliczności opisane w piśmie przedstawiającym uzgodniony przez strony stan faktyczny, jakie zagadnienia są istotne dla ustalenia kwestii czy wykonując tę działalność Secretary of State działał bądź nie jako „organ władzy publicznej” w rozumieniu art. 4 ust.5 szóstej dyrektywy?
3. Mając na względzie okoliczności opisane w piśmie przedstawiającym uzgodniony przez strony stan faktyczny, czy niniejsza działalność może być (a) jedynie częściowo działalnością gospodarczą, i/lub (b) wykonywana częściowo przez instytucję prawa publicznego działającą jako organ władzy publicznej, z takim skutkiem, iż na mocy postanowień szóstej dyrektywy, podlegałaby ona jedynie częściowemu opodatkowaniu podatkiem VAT?
4. Jak wysokie powinno być prawdopodobieństwo wystąpienia „znaczącego zakłócenia konkurencji” w rozumieniu art. 4 ust. 5, akapit drugi szóstej dyrektywy, oraz na ile bliskie w czasie powinno być to zakłócenie w stosunku do wykonywanej działalności, o której mowa, aby osoba wykonująca tę działalność została uznana za podatnika w odniesieniu do tej działalności w rozumieniu powyższego przepisu? Czy i w jakim stopniu zasada neutralności podatkowej oddziałuje na rozwiązanie tej kwestii?
5. Czy mając na względzie okoliczności opisane w piśmie przedstawiającym uzgodniony przez strony stan faktyczny, termin „telekomunikacja” pojawiający się w Załączniku D do szóstej dyrektywy, (do którego odniesienie znajduje się w art. 4 ust.5, akapit trzeci, szóstej dyrektywy), zawiera w sobie uprawnienie Secretary of State do wydawania w drodze przetargu licencji na użytkowanie urządzeń telekomunikacyjnych w określonym paśmie częstotliwości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre, wydanym w dniu 24 sierpnia 2004 r. w sprawie Hutchison 3G UK Ltd, mmO₂ plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd, Vodafone Group Services Ltd przeciwko Commissioners of Customs and Excise

(Sprawa C-369/04)

(2004/C 273/27)

W dniu 26 sierpnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre, wydanym w dniu 24 sierpnia 2004 w sprawie Hutchison 3G UK Ltd, mmO₂ plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd, Vodafone Group Services Ltd przeciwko Commissioners of Customs and Excise.

VAT and Duties Tribunal zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy mając na względzie okoliczności opisane w piśmie przedstawiającym uzgodniony przez strony stan faktyczny wykładnia pojęcia „działalność gospodarcza”, w rozumieniu art. 4 ust.1 i 4 ust. 2 szóstej dyrektywy (!) winna obejmować uprawnienie Secretary of State (ministra) do wydawania, w drodze przetargu, licencji na użytkowanie urządzeń telekomunikacyjnych w określonym paśmie częstotliwości (dalej „działalność”), oraz jakie zagadnienia winny być wzięte pod uwagę przy rozpoznawaniu niniejszej kwestii?
- (!) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWE z 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, 13.6.1977, str. 1).